

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobkyně: **Ing. J. P.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2012, čj. KUZL/54759/2012, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 1. 2014, čj. 58 A 7/2013 – 66,

t a k t o :

- I. Žádost žalobkyně o ustanovení zástupce z řad advokátů **s e z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně („stěžovatelka“) kasační stížností napadá shora označený rozsudek Krajského soudu v Ostravě („krajský soud“) ze dne 23. 1. 2014, čj. 58 A 7/2013 – 66, kterým krajský soud zamítl její žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2012, čj. KUZL/54759/2012. Rozsudek krajského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[2] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda je kasační stížnost projednatelná, tj. zda jsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti (srov. § 104 až § 106 s. ř. s.), popř. zda nenastaly jiné důvody, pro které je soud povinen kasační stížnost odmítnout podle § 46 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Zejména zkoumal, zda ve věci nenastala překážka věci pravomocně rozhodnuté podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a zda je kasační stížnost včasná (srov. § 106 odst. 2 s. ř. s.).

[4] Kasační stížnost není projednatelná, a to ze dvou důvodů.

[5] Kasační stížnost směřuje proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 1. 2014, čj. 58 A 7/2013 – 66. Z úřední činnosti je Nejvyššímu správnímu soudu známo, že stěžovatelka podala proti tomuto rozsudku kasační stížnost již dne 21. 2. 2014. Nejvyšší správní soud odmítl tuto kasační stížnost pro opožděnost usnesením ze dne 10. 4. 2014, čj. 5 As 33/2014 – 26, které nabylo právní moci dne 28. 4. 2014, a v němž kasační soud podrobně a pečlivě vysvětlil, proč byla kasační stížnost opožděná.

[6] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže o téže věci již rozhodl. Uvedené ustanovení upravuje tzv. překážku věci pravomocně rozhodnuté

(*res indicata*), která patří mezi standardní procesní instituty. Jejím účelem je zabránit tomu, aby soudy opakovaně rozhodovaly o totožné věci, která je dána totožností předmětu řízení a totožností účastníků řízení. Překážka věci rozhodnuté zakládá neodstranitelný nedostatek podmínek řízení: jedná se nejen o výraz procesní ekonomie, ale především o projev zásady právní jistoty. Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o opožděnosti kasační stížnosti nelze revokovat následnou kasační stížností téže stěžovatelky směřující proti témuž rozsudku krajského soudu.

[7] Kasační stížnost rovněž nelze projednat z důvodu její zjevné opožděnosti. Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, je-li podán opožděně.

[8] Ze spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud ověřil, že rozsudek krajského soudu byl doručen do datové schránky stěžovatelčina tehdejšího zástupce JUDr. Milana Matuly dne 28. 1. 2014 a téhož dne nabyl právní moci. Ze spisu krajského soudu je dále zřejmé, že stěžovatelka měla příležitost se s tímto rozsudkem seznámit i osobně, a to při nahlížení do spisu dne 10. 2. 2014. Jak již Nejvyšší správní soud uvedl v usnesení čj. 5 As 33/2014 – 26, ještě v tento den a v den následující mohla stěžovatelka podat včasnou kasační stížnost. Kasační stížnost však byla (v nynější věci) podána až dne 3. 8. 2015 u Krajského soudu v Ostravě, tj. téměř rok a půl po uplynutí zákonné lhůty pro podání kasační stížnosti, a byla tudíž zjevně opožděná.

[9] Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, přičemž pro tento postup byly splněny podmínky podle § 46 odst. 1 písm. a) i b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[10] Nejvyšší správní soud dále zamítl žádost stěžovatelky o ustanovení zástupce z řad advokátů již proto, že tohoto zastoupení není podle § 35 odst. 8 s. ř. s. nezbytně třeba, neboť její kasační stížnost byla odmítnuta.

[11] Závěrem kasační soud uvádí, že stěžovatelka v kasační stížnosti vznesla námitku podjatosti soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Jany Záviské. Důvody podjatosti stěžovatelka zjistila dle svého vyjádření při nahlížení do spisu (tj. dne 10. 2. 2014). Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. může účastník namítnout podjatost soudce, ale musí tuto námitku uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; k později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Protože stěžovatelka vznesla tuto námitku téměř rok a půl poté, kdy se dozvěděla o důvodech podjatosti JUDr. Záviské, Nejvyšší správní soud k této námitce nepřihlédl.

[12] O náhradě nákladů řízení zdejší soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle něhož nemají účastníci řízení právo na náhradu nákladů, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. listopadu 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu